

Lisanne Elzinga (12) uit het Friese Ureterp is nóg gekker op vissen dan de meeste vissende jongens van haar leeftijd. Als ze ook maar even de kans krijgt zit ze volgens haar moeder met de hengel aan de waterkant. Wat Lisanne alleen niet zint is dat de vis vaak in het begin dikwijls goed bijt, maar daarna niet meer. En de vis die ze vangt zou eigenlijk ook best wat groter mogen zijn. Wellicht dat Ed raad weet.

TEKST ED STOOP FOTOGRAFIE MARNIX WESSELS CAMERA SYTSE VAN DER HARST

Dat Lisanne vist is niet zo vreemd. Opa en papa vissen immers

ook, dus dan worden de visgenen wat sneller doorgegeven dan wanneer je helemaal op eigen houtje enthousiast moet worden voor de hengelsport. Ik kijk er dan ook niet van op dat Lisanne al met

haar hengel in de hand staat te trappelen van ongeduld als mijn TomTom haar huis heeft gevonden. Hier midden in het rustige Friesland moet het leven ongetwijfeld goed en gezond zijn. Sportvissen maakt

dat mooie leven alleen maar extra aangenaam. Het aanbod van een kop koffie wordt door deze haastige Hagenees verschoven naar het moment van terugkeer. Zowel bij mij als Lisanne borrelen de viskriebels hevig op. We pakken dus snel wat spulletjes bij elkaar en karren naar Drachten. De bestemming is een water met de exotische naam It Djippe Gat, oftewel Het Diepe Gat.

STEKKEN GENOEG, MAAR...

Op de plaats van bestemming aangekomen zie ik een behoorlijke slok water liggen. Niet wat je nu meteen een ideaal viswater voor kinderen noemt. Maar Lisanne is er enthousiast over, dus wie ben ik dan om haar tegen te spreken. Bovendien schijnt de plas barstensvol vis te zitten. De grootte van de diepe zand-

Lisanne pikte de tips van Ed razendsnel en met succes op.

Onder deskundige begeleiding viste de fanatieke en leergierige Lisanne zich een slag in de ronde.

UITRUSTING

Voor de meeste sloten en buurtvijvers waar je als kind of laatbloeiër begint met vissen, is een hengel van circa vijf meter lengte voldoende. Telescoophengels zijn makkelijk en goedkoop, maar hebben als klein nadeel dat je er niet snel even een deeltje af kunt halen. Wat dat betreft zijn insteek- of oversteekhengels prettiger te hanteren. Bij de hengel horen een goed uitgelood witvistuigje, peilloodje, hakensteker, extra haakjes (voor het geval je een haakje kwijtraakt) en natuurlijk een landingsnet voor het geval je een dikke vis uit het water moet halen. Verder maken een doosje maden en eventueel een visstoeltje of viskist/-koffer om op te zitten de uitrusting compleet.

afgraving, de wind die pal op onze kant staat en de golven die bijna over het gras slaan, maken het echter niet eenvoudig een stekje te vinden. Als we denken een mooi plekje te pakken te hebben, blijkt Drachten een stadje met flink wat bedrijvigheid. Het rumoer van een betonfabriek maakt filmen met geluid op deze locatie onmogelijk. Vervolgens zien we bij een gemaaltje vis springen, maar daar blijkt het te stinken naar rotte eieren vanwege de lozing van rioolwater. Op het derde plekje worden we al snel verjaagd door een maaiboot. Uiteindelijk gaan we toch maar weer naar de stek waar we wilden

Metten is weten; handig zo'n meetlat op de Stekkie hengel!

beginnen. Met de wind vol op de kant proberen we er het beste van te maken.

EENVOUDIGE VASTE HENGEL

Aangezien de vraag van Lisanne met de basisprincipes van de witvisserij te maken heeft, houden we de uitrusting voor deze sessie ook basic. Daarom heb ik onze vermaarde Stekkie hengel en een geschikt tuigje meegenomen om mee te gaan vissen. In combinatie met wat lokvoer en een doosje maden moet er toch een en ander mogelijk zijn. Alvorens de hengel op te tuigen, maak ik wat voer uit het blauwe kilopak Étang (= vijver) van Wielco vochtig. Het water kan zo mooi in het voer trekken en ondertussen kunnen wij rustig het materiaal in orde maken. De

Na een hoop klein grut werd het formaat vis na een uurtje al wat groter.

PEIL- EN VISTIP

Peil in het begin altijd zo dat de dobber net met het puntje onder water staat als het peilloodje op de bodem ligt. Zonder peillood en met maden aan de haak vis je dan met je aas net boven de bodem. Zo vang je het beste voortjes. Als je zo ongeveer een uurtje hebt gevist en kleine vissen hebt gevangen, kan het geen kwaad om de dobber zo'n 15 centimeter omhoog te schuiven zodat er ook circa 15 centimeter lijn op de bodem komt te liggen. Op die manier maak je meer kans om de grotere vissen zoals brasems te vangen. Die arriveren doorgaans later op de voerstek en azen voornamelijk op de bodem.

hengel is weliswaar vijf meter lang, maar Lisanne houdt het op een deeltje minder. Niet onverstandig met het oog op de af en toe stevige windvlagen. De lijn van het tuigje wordt deels om de kikkertjes gewon-

den, zodat na bevestiging van het toptribber circa drie meter lijn met dobber, loodjes en haakje overblijven. Ongeveer vier meter uit de kant peilen we goed een meter water. Tot zover alles prima.

TUIGENTIP

Wil je veel beet krijgen, gebruik dan een tuigje van 14/00 nylon met daaraan een dobbertje voor hooguit 0,75 gram lood. Zorg dat de dobber zo is uitgelood dat de rode of gele dobbertpunt niet meer dan een halve centimeter boven water uitkomt. Staat de dobber namelijk te hoog boven water, dan voelt de vis te veel weerstand en laat hij het aas vaak weer los. Schuif de loodjes op circa 30 centimeter van het haakje tegen elkaar (groeperen). Lijn waarop de loodhagels zijn verdeeld, raakt tijdens het vissen namelijk sneller in de knoop. Gebruik dunne scherpe haakjes in de maten 14 en 16. Zorg dat de lijn van toptribber tot haakje altijd een stuk korter is dan de hengel waar je op dat moment mee vist. Driekwart van de hengel is een prima lengte om het geheel hanteerbaar te houden.

MEER VIS MET DE VASTE HENGEL

Ed Stoop geeft Lisanne witvistips. Bekijk op www.hetvisblad.nl de videoreportage.

Ed had schepdienst en was er maar druk mee.

Lisanne's haakje. Lokvoer is zoals de naam al aangeeft alleen bedoeld om vis te lokken en dient slechts als verpakking voor datgene dat de vis werkelijk aan het eten houdt. Dat zijn zoals gezegd maden, maar vaak ook madepoppen (casters) en wormen of stukjes worm. Dat soort ingrediënten kun je goed doseren en dat doen we door zeer regelmatig een paar maden bij de dobber te werpen.

MADENTIP

Maden zijn zoals gezegd veelal dé aangewezen aassoort om veel kleine vis, maar evengoed dikke voorns en brasems te vangen. Begin met twee maden en schroom niet om vier of vijf maden aan de haak te prikken als de grote vis is gearriveerd. Krijg je heel veel beet en zijn het flinke vissen die je vangt, gooi dan nog meer maden bij de dobber. Doe dit zeer frequent. Je begrijpt dat een klein doosje maden dan wel eens te weinig kan zijn voor een visdag. Zorg dus voor voldoende aas. Bewaar je de maden thuis in de koelkast en ben je bang dat ze zullen ontsnappen, knoop dan een oude pantykous om de madendoos. Zo kunnen ze nergens heen.

tonen op een gegeven moment minder interesse. Als we de dobber wat omhoog schuiven zodat het aas goed op de bodem ligt, komen ineens ook de grotere vissen waaronder prachtige blankvoorns, kolblei, brasem en zelfs een winde. Een hele middag vis vangen, van klein naar groot. Als de vraag van Lisanne niet tot volle tevredenheid is beantwoord, dan weet ik het niet meer! ◀

Tip: met een spons in een netje aan een touw heb je altijd gemakkelijk water bij de hand. Bijvoorbeeld om je voer aan te maken of je handen nat te maken voor je een vis onthaakt.

VOER NOOIT TE VER

Door het lokvoer gaat vervolgens een handje maden, waarna we snel wat balletjes ter grootte van een ping-pongbal kneden. Die werpen Lisanne en ik onder het uiteinde van de hengeltop. Gooi de balletjes lokvoer nooit en te nimmer ver voorbij de hengeltop. De kans bestaat dan dat er bij stroming of wind niet meer goed op de voerplek kan worden gevist. Zo gezegd, zo gedaan. Na het lokvoer gooi ik ook nog een handje maden bij de dobber. Die staan vandaag immers voor de vis op het menu en zitten ook aan

SUCCES VERZEKERD

Al snel zoekt Lisanne's dobber onder en mag een blankvoortje even de Friese wereld boven water bekijken alvorens weer netjes terug te gaan. Daarna blijven we steeds voeren met maden en volgen een paar wonderbare uurtjes vissen die Lisanne zich nog lang zal heugen. De ene na de andere vis bijt en zorgt dat we bijna handen tekort komen. Door slechts heel af en toe een balletje lokvoer bij te voeren en de plek verder vooral bij te houden met maden, vangt Lisanne tientallen vissen. Eerst vooral kleintjes, maar die

VERKLIKKERLOODJE

Het onderste loodje van het tuigje is altijd het kleinst – in ieder geval stukken kleiner dan de overige loodjes. We noemen dat loodje een verklikkerloodje of valloodje. Meestal wordt dit loodje helemaal tegen de onderlijn of anders op circa 15 centimeter van het haakje gezet. Vervolgens wordt bij het peilen de dobber zover omhoog geschoven dat het verklikkerloodje precies op de bodem komt te liggen. Het loodje verankert daardoor als het ware je aas. Tilt de vis het aas met loodje en al van de bodem, dan komt meteen de dobber omhoog en krijg je een zogenaamde 'opsteker'.

De vraag is naar volle tevredenheid beantwoord. Missie geslaagd!